

РЕШЕНИЕ

№ 480

гр. Велико Търново, 29.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, VIII СЪСТАВ, в публично заседание на втори март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ДИАНА РАДЕВА**

при участието на секретаря **СИМОНА ИЛ. БУЗОВА**
като разглежда докладваното от **ДИАНА РАДЕВА** Гражданско дело №
20224110102214 по описа за 2022 година

Производство по реда на чл. 422, ал.1, вр. с чл.415, ал.1 от ГПК, вр. с чл. 79 и чл.86 от ЗЗД

Ищецът „Енерго-Про Продажби“ АД, гр.Варна твърди, че е подал заявление по реда на чл.410 от ГПК срещу длъжника, във връзка с което била издадена заповед за изпълнение по ч.гр.д.№1378/22 г. на ВТРС за описаните в заповедта суми. Срещу заповедта е постъпило възражение, поради което след дадени указания ищецът предявява иск за приемане на установено дължимостта на сумата от 19369,42 лева, от която главница в размер на 14644,55 лева, представляваща задължение по фактура от 25.03.2019 г. за обект в с.**** за период 31.01.2018 г.- 1.02.2019 г., ведно със законна лихва за забава в размер на 4507,27 лева за период 4.04.2019 г.- 13.05.2022 г. и законна лихва върху главницата до окончателното изплащане и сумата от 167,04 лева главница- задължение по фактура от 9.04.2019 г. за обект в с.**** за период 23.02.2019 г.- 4.04.2019 г., ведно с лихва за забава в размер на 50,56 лева за период 7.05.2019 г.- 13.05.2022 г. и законна лихва върху главницата до окончателното изплащане.Претендира разноски.Вземането си основава на извършена проверка и изготвен констативен протокол от служители на «Електроразпределение Север» АД от 1.02.2019 г., при която е установено, че в невидим на дисплея регистър на електромера отчитащ електроенергията на

ответника са натрупани показания – 075923 квтч. Изготвен бил протокол от БИМ за метрологична експертиза, констатациите на която били, че е налице външна намеса в тарифната схема на електромера и през Т4 е преминала електроенергия, която не е визуализирана на дисплея. Горното дало основание със становище от 21.03.2019 г. да се начисли ел.енергия от 75293 квтчс, която е измерена от СТИ, но не е отчетена. Ищецът твърди, че тази ел. енергия е реално потребена от абоната и че се дължи плащането □, за което е издадена съответната фактура. След монтирането на ново СТИ е отчетена ел. енергия за период 23.02.2019 г.- 4.04.2019 г. от 903 квтчс, която е реално потребена и стойността □ също не е заплатена. Изтъква, че правното основание, на което се претендират сумите от ответника е съществуващото облигационно отношение между страните по повод продажба на ел.енергия. В съдебно заседание, чрез пълномощника си адв.М. от ВТАК поддържа предявените искове.

Ответникът И. С. Т. в срока и по реда на чл. 131 от е депозирал отговор на исковата молба, в който оспорва исковете, като неоснователни и недоказани. Не оспорва, че като собственик на недвижим имот в с.**** е абонат и потребител на ел.енергия, за което има договорни отношения с ищцовото дружество при Общи условия. Оспорва, че подписалите протокола лица са присъствали при извършената проверка от служители на «Електроразпределение Север» АД. Оспорва, че в БИМ е извършено измерване на количествата ел.енергия, които се трупат в Т4.Оспорва качеството на протокола на БИМ като официален документ. Оспорва реалното потребление на количеството от 75923 квтчс начислено по издадените фактури. Излага подробни съображения за неоснователност на иска. Прави възражение за изтекла погасителна давност на вземанията и по двете фактури. Моли съда да отхвърли исковете.Претендира разноски. В съдебно заседание чрез пълномощника си адв.Х. от ВТАК поддържа изложеното становище.

Съдът, след като изслуша становищата на страните и прецени събраните по делото доказателства приема за установено от фактическа страна следното:

Макар процесните фактури да са издадени на името на *** ответникът не оспорва обстоятелството, че той е собственик на имот в с.**** и като

такъв е потребител на електроенергия доставяна до обекта на потребление, която заплаща по разкрита партида за аб.номер 0522101071 с кл.№ 1500040966. Съгласно подаденото от него заявление № 5085655/3.04.2019 г. до „Енерго-Про Продажби“ АД за продажба на електрическа енергия при Общи условия той е придобил имота в с.**** от ** на 29.05.2006 г. Електромерът, който отчита потребената електрическа енергия е монтиран в обекта на 22.06.2015 г. според приетия констативен протокол № 15118333.

При монтажа са записани показанията на нощна, дневна и върхова тарифа и те са нулеви. На 1.02.2019 г. служители на "Електроразпределение Север" АД са извършили проверка и са съставили констативен протокол №1502375, в който е отразено, че СТИ е демонтирано и се изпраща за експертиза в БИМ. Електромерът е подменен при отразени в протокола нулеви показания на новия електромер по всички негови регистри. Протоколът е подписан от ответника и от служителите на „Електроразпределение Север“ АД, гр.Варна, както и от още едно лице. След демонтажа на електромера и изпращането му за изследване в БИМ- РО-Русе е съставен констативен протокол от метрологична експертиза на електромер №373/18.03.2019 г., според който при софтуерно четене е установена външна намеса в тарифната схема на електромера –наличие на преминала енергия в тарифа 1.8.4- 075923 квтчс, която не е визуализирана на дисплея. Няма дефекти по кутията, на клемите и на клемния блок ,необходимите обозначения на табелата на електромера са налични. Електромерът отговаря на метрологичните характеристики и на изискванията за точност при измерването на електрическата енергия. Не отговаря на техническите характеристики. Изготвено е становище за начисление на електрическа енергия от 21.03.2019 г. относно съставени КП №373/18.03.2019 г. и извършена техническа проверка на абонатен номер 0522101071/кл.номер 1500040966, с което е начислено допълнително количество електроенергия за периода от 31.01.2018 г. до 1.02.2019 г.

Издадена е фактура № 0278591182/25.03.2019 г. на стойност 14644,55 лева със срок на плащане 4.04.2019 г. Издадена е и фактура № 0278602689/9.04.2019 г. за периода 23.02.2019 г.- 4.04.2019 г. на стойност 167,04 лева със срок на плащане 7.05.2019 г. С писмо от 22.03.2019 г.

изпратено на адреса на ответника „ЕРП Север“ АД е уведомило за извършената проверка и е изпратило копия от съставения констативен протокол от проверката, а копие от издадената фактура на стойност 14644,55

лева е изпратено с писмо от 25.03.2022 г. от ищцовото дружество От разпита на св. Д. –служител на „Електроразпределение Север“ АД, гр.Варна на длъжност „специалист енергиен контрол“ се установи, че проверката е извършена в присъствие на лице, което се е представило като новия собственик на имота, присъствал и друг свидетел. При прочитане показанията на електромера със специално устройство установили, че в скрит регистър на СТИ, който не е визуализиран на дисплея са натрупани киловати електроенергия. В присъствие на свидетелите свалили стария електромер и поставили нов. Не са могли да установят кога електромерът отчита в скрития регистър. От заключението на вещото лице по изготвената съдебно-техническа експертиза се констатира, че процесният електромер с №1114171564262951 е произведен през 2015 година, а този с № 1127031800294393 е произведен през 2018 г. Към момента на проверката и подмяната на първото СТИ с произведеното през 2018 г. и двете СТИ са били в срока на метрологичната си годност. При софтуерното прочитане на електромер № 1114171564262951/2015 г. са установени следните показания: енергия в права посока по тарифа 15.8.1-006511.2; енергия в права посока по тарифа 15.8.2 -007812.7; енергия в права посока по тарифа 15.8.3- 004001.7; енергия в права посока по тарифа 15.8.4- 075923.0; енергия в права посока сумарна 15.8.0- 094248.8 ; енергия в обратна посока сумарна 2.8.0- 000000.0 . Според вещото лице цифровите показания в регистър Т4 може да имат различен произход. Няма техническа възможност да се определи кога и по какъв начин са възникнали натрупаните показания в Т 15.8.4. Няма записани събития за въздействие върху софтуера или хардуера на електромера. Показанията на СТИ с № 1127031800294394/2018 г. на 23.02.2019 г. са били Т1-299; Т2-318;Т3-247.На 4.04.2019 г. са били Т1- 685; Т2- 631; Т3- 451, а стойността на отчетената електроенергия за процесния период 23.02.2019 г.- 4.04.2019 г. е 167,04 лева с ДДС. Електромерът произведен през 2015 г. е технически неизправен и не може да се използва като средство за търговско измерване. В съдебно заседание вещото лице поддържа заключението си.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

За да постанови решение с положителен резултат съгласно разпределената от съда доказателствена тежест в процеса, ищецът следваше да докаже пълно и главно, че между него и ответника е налице валидно облигационно правоотношение, основанието от което черпи правата си,

реалната доставка на количество електроенергия, потребена от ответника за процесния период и размера на претендираните суми. От своя страна ответникът следваше да докаже факти, които погасяват, изключват, или унищожават претендираните вземания. Страните не спорят, че ответникът е клиент на ищцовото дружество относно обект на потребление в с.****, за който е разкрита партия по аб.номер 0522101071, а доставената електроенергия заплаща по кл.номер 1500040966. Правата и задълженията на двете страни се регламентират от Закона за енергетиката и подзаконовите нормативни актове, както и от Общите условия, които са публикувани по определения от закона ред и са влезли в сила и това също не се оспорва от ответника. Релевантните към спора доказателства установяват, че на 1.02.2019 г. служители на „Електроразпределение Север“ АД са извършили проверка на СТИ и са установили, че то има натрупани показания в Т4-075923 квтчс, без същите да са видими за отчитане на дисплея на електромера, поради което са демонтирали СТИ, изпратили са го за експертиза и са поставили ново. Изготвен е протокол от проверката, подписан от служителите извършили проверката, от самия ответник и от още един независим свидетел, с което са спазени изискванията на чл. 61 от ОУ на „Енерго-Про Мрежи“ АД. Видно от протокол на БИМ от 18.03.2019 г. след изследване на средството за търговско измерване е установено натрупано количество електроенергия от 075923 квтчс в Т4- тарифа, която не е визуализирана на дисплея на електромера. Констатациите са, че е налице външна намеса в тарифната схема на електромера. От заключението на вещото лице по изготвената СТЕ се установява, че процесният електромер с № 1114171564262951 е произведен през 2015 г. и е в срока на метрологичната си годност. Според вещото лице не може да се установи кога са натрупани показанията в Т 15.8.4, а причините, поради които са натрупани тези показания може да са различни. Обсъждайки доводите на страните при преценка основателността на претенцията съдът следва да изхожда от фактическите твърдения на ищеца. В случая ищецът сочи, че я основава на правото си да получи цената на продадената електроенергия въз основа на съществуващите между него и ответника облигационни правоотношения по повод продажбата на електроенергия съгласно чл. 183 от ЗЗД, вр. с чл. 327 от ТЗ. Относно иска за сумата от 14812,26 лева ищецът сочи, че тя представлява цената на реално потребеното количество електроенергия за периода 31.01.2018 г.- 1.02.2019 г., за което е издадена фактура № 02788591182/25.03.2019 г. Фактурата е издадена след становище от 21.03.2019 г. за начисляване на допълнително количество електроенергия в размер на 75923 квтчс за периода 31.01.2018 г.- 1.02.2019 г. Както проверката от служителите на „Електроразпределение Север“ АД, така и експертизата на БИМ, съответно издаването на фактурата по време са извършени в периода след пълната отмяна от ВАС на ПИКЕЕ от 16.11.2013 г. и преди влизането в сила на Правила за измерване на количествата електрическа енергия, приети от КЕВР / обн. в ДВ бр. 35 от 30.04.2019 г./ . Тоест, ищецът не претендира процесната сума въз основа на направена корекция поради липса на законово основание за това, а въз основа на реална доставка на отчетеното количество електроенергия съобразно правилата на чл. 183 от ЗЗД, както бе посочено по-горе. Според чл. 183 от ЗЗД, когато е доставено определено количество електроенергия, но поради допусната грешка е отчетено количество електроенергия в по-малък размер, съответно е заплатена цена различна от дължимата, купувачът на електроенергията дължи доплащане на цената. Безспорно се доказва, че процесното СТИ произведено през 2015 г. е монтирано на 22.06.2015 г. в обекта на потребление с нулеви показания на видимите за отчет тарифи- дневна, нощна и върхова. Няма спор също, че към този момент собственик на обекта е бил ответникът И. С. Т., тъй като същият е придобил собствеността на 29.05.2006 г. Независимо от обстоятелството, че той е подал заявление до ищеца за продажба на електроенергия за обекта в с.**** едва на 3.04.2019 г. реалният ползвател на електроенергия в имота за процесния период е именно ответникът, а не формалният титуляр на партията Асен Асенов. След монтирането на СТИ през м. май 2016 г. до момента на проверката единствено той е бил ползвател на електроенергията

отчитана по процесното СТИ. Съобразно настоящата практика на ВКС в случай като този, в който СТИ е монтирано като ново, следва да се приложи житейската презумпция, че производителят на средства за търговско измерване в серийно производство ги пуска на пазара с нулеви показания, тоест, следва да се предположи, макар това да не е отбелязано в документите, че след като по дневна, нощна и върхова тарифа на електромера са записани нулеви показания при монтажа, то и показанията в скритите регистри при този монтаж са били нулеви. При извода на вещото лице по СТЕ, че електромерът е бил в метрологичната си годност и при наличието на протокол от БИМ, който установява външна намеса в тарифната схема на електромера, без да се доказва наличие на промяна на схемата на присъединяване и при приложение на опитното правило, че всички показания на СТИ при монтажа са били нулеви, може да се направи извод, че в скрития регистър е възможно да се натрупат количества електроенергия, които са реално потребени от ищеца. За количеството на тази електроенергия обаче ищецът не може да проведе пълно и главно доказване. Това е така, защото според заключението на вещото лице начисленото количество от 75923 квтчс е невъзможно да бъде реално потребено за посочения период от 365 дни. Както сочи вещото лице, чието заключение съдът кредитира като компетентно и обосновано, технически това означава работа на електроуред с обща мощност от 8,7 киловата, 24 часа в денонощието, 365 в годината, което за битов абонат е нереално и необичайно. Ищецът се позовава на реалната доставка на това количество електроенергия за посочения от него период, но такава реална доставка не се доказва по безспорен и категоричен начин. Отделно от това ищецът не доказва иска си и по размер, тъй като не се установи дали е математически вярно изчислено количеството електроенергия и всъщност как и по каква методика са направени тези изчисления. Дори да се предположи, че все пак процесното количество електроенергия е било натрупано за процесния период и остойностяването му е правилно иска е неоснователен. Ответникът релелира възражения за изтекла погасителна давност на вземането на ищеца и по двете фактури, като сочи, че в случая е приложима кратката тригодишна давност. Ищецът счита, че приложение намира общата петгодишна давност, като заявява, че правопораждащият факт, от който черпи претенцията си е различен от правопораждащият факт на други дължими от абоната плащания за доставена му и редовно измерена електроенергия и това е софтуерната намеса в тарифната схема на електромера, довела до отчитане на част от потреблението на абоната в невизуализиран регистър, който не се отчита при месечен отчет. Съдът не споделя доводите на ищеца, който влиза в противоречия със собствените си твърдения. От една страна ищецът е насочил иска си срещу ответника с твърдението, че между тях са налице облигационни правоотношения и че има реална доставка на електроенергия на стойност 14 644,55 лева по първата фактура, а от друга в писмените си бележки излага, че ответникът не е бил абонат на дружеството, не е бил страна по договорното правоотношение /поради закъснението с години за промяна на партидата/, поради което не може да се говори изобщо за периодичност в доставките и съответно плащанията и тяхната цена. Начислението било еднократно, отнасяло се до едно единствено плащане, не е било предварително известно на страните и няма повтарящ се характер, поради което не покрива критериите за периодични плащания, при които приложима е кратката тригодишна давност. Отчитана редовно или не факт е, че претенцията на ищеца се основава на реално доставено и потребено количество електроенергия, а не на корекционна процедура. След като това е така, няма значение дали твърдяното количество електроенергия за процесния период е отчитано ежемесечно, или е отчетено еднократно при извършената проверка. Става реч за доставка на електроенергия основана на наличието на продажбено правоотношение, а не за обезщетение за вреди от договорно неизпълнение или за друг вид обезщетение от извъндоговорен произход, поради което постановките на ТР № 3 от 18.05.2012 г. по т.д. № 3/2011 г. на ОСГТК на ВКС намират приложение в случая. Претенцията е свързана с установеното за потребителя задължение да заплаща предоставените от

електроразпределителното дружество услуги, които са за изпълнение на повтарящи се задължения, основани на единен правопораждащ факт- договор и чийто падеж настъпва през определени интервали от време, а размерите им са изначално определяеми независимо от размера на отделните плащания. / вж. Решение № 60215/9.12.2021 г. по гр.д.№ 4178/2020 г. на ВКС, трето г.о/. Процесната фактура издадена на 25.03.2019 г. за периода на потребление 31.01.2018 г.- 1.02.2019 г. е с падеж 4.04.2019 г. и независимо от това кой и дали я е получил, вземането по нея е погасено с кратката тригодишна давност на 4.04.2022 г. При подадено заявлението по чл. 410 от ГПК по ч.гр.д.№ 1378/22 г. на ВТРС на 27.05.2022 г., след изтичане на давностния срок, иска в тази му част се явява неоснователен, освен поради недоказаността си и поради погасяването му по давност. След като не се дължи сумата по главното вземане неоснователна е и акцесорната претенция за присъждане на лихва за забава върху главницата от 14644,55 лева в размер на 4507,27 лева. По отношение на претенцията по фактура № 0278602689/9.04.2019 г. за сумата от 167,04 лева, представляваща стойността на неплатена ел. енергия за периода 23.02.2019 г.- 4.04.2019 г. тя също е неоснователна, като погасена по давност. Фактурата е издадена на 9.04.2019 г. и е с падеж 7.05.2019 г. , тоест вземането по нея е погасено на 7.05.2022 г., също преди подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК. При отхвърляне на претенцията за главница неоснователна е и акцесорната претенция за сумата от 50,56 лева лихва за забава, както и претенцията за законна лихва върху главниците от подаване на заявлението по чл.410 от ГПК до окончателното изплащане.

При този изпод на делото ищецът дължи на ответника направените по делото разноски за заплатено адвокатско възнаграждение. Ищецът е направил възражение за прекомерност по реда на чл.78,ал.5 от ГПК, което е неоснователно. Минималното адв.възнаграждение предвидено в чл. 7,ал.2, т. 4 от Наредба № 1/2004 г. в редакцията преди изменението с ДВ бр. 88/4.11.2022 г. съобразно цената на исковете е 1111 лева. Видно от приложения договор за правна помощ заплатеното адвокатско възнаграждение от ответника е 1200 лева, тоест малко над минимума. Имайки предвид фактическата и правна сложност на делото това възнаграждение не следва да се намалява и ищецът следва да бъде осъден да го заплати на ответника.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ исковете с правно основание чл. 422,ал.1 от ГПК,вр. с чл. 79,ал.1 от ЗЗД и чл.86 от ЗЗД за приемане за установено , че И. С. Т. с ЕГН ***** от с.**** дължи на „ЕНЕРГО-ПРО ПРОДАЖБИ“ АД с ЕИК 103533691, със седалище и адрес на управление гр. Варна, район "Владислав Варненчик", Варна таурс- Е, бул. "Владислав Варненчик" № 258 сумата от 14812,26 / четиринадесет хиляди осемстотин и дванадесет лева и 26 ст./ главница, от която сумата от 14644,55 / четиринадесет хиляди шестстотин четиридесет и четири лева и 55 ст./ по фактура № 0278591182/25.03.2019 г. начислена за ел. енергия за периода 31.01.2018 г.- 1.02.2019 г. за обект в с.**** и сумата от 167,04 / сто шестдесет и седем лева и 4 ст./ по фактура № 0278602689/9.04.2019 г. начислена за електрическа енергия за периода

23.02.2019 г.- 4.04.2019 г. за обект в с.****, **поради погасяването им по давност**, както и исковете за сумата от общо 4557,16 / четири хиляди петстотин петдесет и седем лева и 16 ст./ лихва за забава, от които 4507,27 / четири хиляди петстотин и седем лева и 27 ст./ върху главницата от 14644,55 лева, начислена към 13.05.2022 г. и сумата от 50,56 / петдесет лева и 56 ст./ начислена върху главницата от 167,04 лева, начислена към 13.05.2022 г., и за законна лихва върху главницата от подаване на заявлението по ч.гр.д.№ 1378/22 г. на ВТРС до окончателното изплащане, като неоснователни.

ОСЪЖДА „ЕНЕРГО-ПРО ПРОДАЖБИ“ АД с ЕИК 103533691, със седалище и адрес на управление гр. Варна, район "Владислав Варненчик", Варна таурс- Е, бул. "Владислав Варненчик" № 258 да заплати на И. С. Т. с ЕГН ***** от с.**** сумата от 1200 / хиляда и двеста/ лева направени по делото разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд Велико Търново, чрез Районен съд Велико Търново в двуседмичен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Велико Търново: _____